

OMgeving

Het recht zit vol geweldige verhalen

Tekst: Pieter Vermaas - Foto: Loes van der Meer

Met haar boek “De Zweetvoetenman”, geïllustreerd door Margot Westermann, won Annet Huizing de mr Eva Meillo Prijs.

“Als we zouden kunnen toveren, hadden we dit boek getoverd.” Die jurywoorden hoorde Annet Huizing toen ze op 4 oktober 2018 de Eva Meillo Prijs kreeg uitgereikt.

In het boek schreef Huizing waargebeurde verhalen over het recht. Met hoofdstukken als ‘Kun je een boete krijgen voor zweetvoeten?’, ‘Waarom mocht “zeilmeisje” Laura niet uitvaren?’ ‘Mag je f*ck de koning roepen?’ en ‘Hoe kon het dat Lucia de B. ruim zes jaar onschuldig vastzat?’ De Zweetvoetenman kent ook uitklappagina’s over hoe je naar de rechter kan gaan en over wie wat doet in de rechtszaal. Letterlijk en figuurlijk illustreert het dilemma’s in het recht.

Met het boek wilde Huizing veel tegelijkertijd. “Het idee ontstond omdat ik me verbaasde over hoe weinig mensen weten wat de rechtsstaat inhoudt. Er wordt soms met *dédain* over gesproken. Ik dacht: mensen hebben vaak geen idee wat een groot goed een rechtsstaat is. Pas als die wordt afgebroken zie je wat het betekent. Menigeen snapt niet dat een advocaat criminelen wil bijstaan. En velen die een officier horen eisen, denken dat dat al de straf van de rechter is. Ik wilde wat onbegrip wegnemen, want het recht is de basis van onze samenleving.”

Het boek moest meer. Kinderen én volwassen bereiken. Begrijpelijk zijn én moeilijke juridische woorden bevatten. “Jurisprudentie, legaliteitsbeginsel, verschoningsrecht: die vakwoorden heb ik bewust gebruikt. Want die maken een tekst echt niet moeilijk – ingewikkelde zinsconstructies maken een tekst moeilijk. Je kunt veel uitleggen als je kinderen maar goed door de materie loodst en jezelf vragen stelt die de lezer ook zou stellen.”

Uiteraard moest het boek ook kloppen. “Dat vond ik spannend toen de Zweetvoetenman eenmaal in de winkel lag. Gelukkig had ik bij het schrijven een huisjurist: mijn eigen man. Hij en veel meer juristen hebben meegelezen.”

Bovenal wilde Annet Huizing dat haar boek mooie verhalen zou bevatten. Aanvankelijk leek dat een zware klus, toen ze haar basiskennis van het recht begon bij te spijkeren en zich door vonnissen en arresten begon te worstelen. “Dat gaat langzaam hoor, als je daar geen ervaring in hebt. Maar op een gegeven moment gebeurde het: ik begon het leuk te vinden. Recht was niet stoffig. Recht was niet droog. Recht ging over het leven, en er bleken geweldige verhalen achter te zitten. De rechten van een koninklijke hond. Een zeilmeisje. Een gesprongen waterleiding. Een kreupel paard. Om de verhalen sappig te laten zijn, heb ik veel research gedaan. Bij het verhaal over het Azewijnse paard ben ik online een archief ingedoken om te achterhalen voor hoeveel geld het beest nou was verkocht: 480 gulden. Die details maken het spannend.” Soms stuitte Huizing op arresten die ze raar vond. Zoals dat over een lokfiets. “Meer mensen hebben daar kritiek op, dat las ik ook in de annotaties. Maar goed, de Hoge Raad heeft gesproken. Kritiek en discussie in een rechtsstaat zijn goed. Tegelijkertijd hoop ik met het boek te bereiken dat mensen leren om eerst na te denken. Dat ze op zijn minst hun oordeel even opschorten. Zo heb ik alle zes rechtszaken over zeilmeisje Laura gelezen, en gemerkt: het is niet zo zwart-wit als je eerst denkt. Achteraf is best zinvol geweest dat eerst op de rem is getrapt. Die nuance laten zien, dat vind ik belangrijk.”

Annet Huizing & Margot Westermann | De zweetvoetenman. Over rechtszaken & regels (en een hoop gedoe) | ISBN: 978 90 477 0826 1 | 248 pag. | Uitgeverij Lemniscaat.